

Sygn. akt II K 908/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 lipca 2017 r.

Sąd Rejonowy w G. Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SR Piotr Gensikowski

Protokolant: Wioletta Fabińska

Przy udziale przedstawiciela (...) w T. A. O.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 13 marca 2017 r., 16 maja 2017 r., 30 czerwca 2017 r.

sprawy z aktu oskarżenia (...) w T.

przeciwko

R. B.

s. S. i K. z domu J., urodz. (...) w G., PESEL (...), zam. ul. (...), (...)-(...) G., nie karanego

oskarżonego o to, że:

w dniu 7 sierpnia 2016 r. na posesji w (...), w kotłowni mieszkania oraz w garażu przechowywał wyroby akcyzowe, w postaci (...) kg tytoniu do palenia, bez polskich znaków akcyzy, stanowiące przedmiot czynu zabronionego z art. 63 § 6 kks, za które nie zapłacono podatku akcyzowego w kwocie (...) złotych, **tj. o przestępstwo skarbowe określone w art. 65 § 3 kks**

orzeka

1. Oskarżonego **R. B.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, z tym ustaleniem, że wymienione w zarzucie wyroby akcyzowe były sprowadzone na terytorium kraju bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy, a także z tym ustaleniem, że kwota podatku akcyzowego narażonego na uszczuplenie była małej wartości to jest przestępstwa skarbowego z art. 65 § 3 kks, i za to, na podstawie art. 65 § 3 kks, po zastosowaniu art. 23 § 1 i 3 kks, wymierza mu karę 60 (sześćdziesiąt) stawek dziennych grzywny przyjmując, że jedna stawka wynosi 70 (siedemdziesiąt) złotych.
2. Na podstawie art. 30 § 2 i 6 kks orzeka wobec oskarżonego R. B. przepadek przedmiotów, których przechowywanie jest zabronione w postaci pozostałych do zniszczenia 8 kg tytoniu do palenia, bez polskich znaków akcyzy, przechowywanych w magazynie depozytowym Urzędu Celnego w T. pod poz. magazynową (...), przy czym na podstawie art. 31 § 5 i 6 kks zarządza ich zniszczenie.
3. Zwalnia oskarżonego od obowiązku uiszczenia opłaty, zwalnia oskarżonego od obowiązku uiszczenia wydatków postępowania, obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Dnia 7 sierpnia 2016 r. na posesji (...) R. B. przechowywał 100 kg tytoniu do palenia, bez polskich znaków akcyzy. Za wymieniony tytoń nie zapłacono podatku akcyzowego w kwocie (...) zł.

dowód: protokół przeszukania (k. 3-4), protokół zatrzymania rzeczy (k. 5-7), protokół wyceny (k. 9), protokół oględzin (k. 10-17)

Zabezpieczony tytoń pochodził z (...) i został importowany do naszego kraju.

dowód: zeznania świadka M. P. (k. 18v.)

R. B. nie był do tej pory karany za przestępstwa.

dowód: zapytanie o karalność (k. 68)

Oskarżony **R. B.** w toku postępowania przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu zabronionego (k. 66v.). Wyjaśnienia oskarżonego były zbieżne z protokołem przeszukania (k. 3-4), protokołem zatrzymania rzeczy (k. 5-7), protokołem wyceny (k. 9), protokołem oględzin (k. 10-17). Sąd dał wiarę tym dokumentom, a także innym dokumentom zgromadzonym w sprawie, gdyż z urzędu, a także na wniosek stron nie zakwestionowano ich autentyczności oraz prawdziwości. Sąd dał także wiarę zeznaniom świadka **M. P.** (k. 18-19), gdyż była ona osobą obcą dla oskarżonego, nie mając interesu faktycznego oraz prawnego w złożeniu zeznań go obciążających.

R. B. został oskarżony o to, że w dniu 7 sierpnia 2016 r. na posesji w (...), w kotłowni mieszkania oraz w garażu przechowywał wyroby akcyzowe, w postaci (...) kg tytoniu do palenia, bez polskich znaków akcyzy, stanowiące przedmiot czynu zabronionego z art. 63 § 6 kks, za które nie zapłacono podatku akcyzowego w kwocie (...) złotych, **tj. o przestępstwo skarbowe określone w art. 65 § 3 kks**

Mając na względzie stan faktyczny ustalony w niniejszej sprawie należało przyjąć, że oskarżony **R. B.** przechowywał na terenie posesji wyroby akcyzowe, bez polskich znaków akcyzy, które to wyroby były uprzednio sprowadzone na terytorium naszego kraju bez tych znaków, a wartość narażonego na uszczuplenie podatku akcyzowego była małej wartości, czym wyczerpał znamiona art. 65 § 3 k.k.s. w zw. z art. 63 § 2 k.k.s.

W toku postępowania sąd nie doszukał się okoliczności ograniczających lub wyłączających winę oskarżonego.

Przestępstwo skarbowe określone w art. 65 § 3 k.k.s. jest zagrożone karą grzywny od 10 do 720 stawek dziennych. Rozważając wymiar kary wobec oskarżonego **R. B.** w tych granicach Sąd miał na względzie następujące okoliczności. W ramach dyrektywy odwołującej się do stopnia społecznej szkodliwości Sąd miał na uwadze wartość należności publicznoprawnej z tytułu podatku akcyzowego narażonej na uszczuplenie, która stanowiła małą wartość w rozumieniu art. 53 § 14 k.k.s. Niemniej jednak należy zauważyć, że okoliczność ta stanowi ustawowe znamię przestępstwa skarbowego określonego w art. 65 § 3 k.k.s. Mała wartość zdefiniowana w art. 53 § 14 k.k.s. w 2016 r. wynosiła od 9250 zł do 370.000 zł. W tych granicach kwota (...) zł przyjęta w przypadku zachowania oskarżonego stanowiła niespełna 1/5 górnej granicy małej wartości. W niniejszej sprawie wysokość tej należności nie była więc bliska przekroczenia choćby połowy wielkości małej wartości, w związku z czym sąd nie potraktował tej okoliczności jako przemawiającej za wymierzeniem oskarżonemu kary 300 stawek dziennych grzywny. W ramach dyrektywy wymiaru kary adekwatnej do stopnia społecznej szkodliwości Sąd uwzględnił nadto inne okoliczności wymienione w art. 53 § 7 k.k.s. W związku z tym Sąd na korzyść oskarżonego uwzględnił z punktu widzenia dyrektywy prewencji indywidualnej jego uprzednią niekaralność za przestępstwa, w tym za przestępstwa skarbowe podobne (k. 68).

W świetle powyższych okoliczności branych pod uwagę przy wymiarze kary Sąd uznał, że wniosek oskarżyciela o wymierzenie 300 stawek dziennych kary grzywny nie zasługiwał na uwzględnienie. Uwzględnienie wszystkich przytoczonych okoliczności przemawiało wszakże – zdaniem Sądu - za wymierzeniem oskarżonemu kary 60 stawek dziennych grzywny. Zdaniem Sądu kara wymierzona oskarżonemu stanowi zadośćuczynienie dyrektyw przewidzianych w art. 13 § 1 k.k.s. Przede wszystkim jest ona, z uwagi na jej wysokość, odpowiednia do stopnia społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego czynu przestępnego, który nie był znaczny. Zdaniem Sądu kara ta nie przekracza stopnia winy oskarżonego, a także odpowiada dyrektywie prewencji indywidualnej i uprzedniej niekaralności oskarżonego. Wymierzona kara nie pomija również względów związanych z potrzebą

realizacji prewencji generalnej rozumianej pozytywnie. W ocenie Sądu stanowi ona wszakże sygnał dla środowiska oskarżonego, że popełnienie podobnego czynu nie jest bezkarne, lecz związane z określoną dolegliwością finansową. Określając wysokość jednej stawki dziennej kary grzywny Sąd miał, na podstawie art. 23 § 3 k.k.s., na uwadze, że oskarżony ma na utrzymaniu trójkę małoletnich dzieci, zarabiając miesięcznie około (...) złotych (k. 66). Dlatego też Sąd ustalił wysokość jednej stawki kary grzywny za równoważną kwocie 70 zł, a więc wyższą od 1/30 minimalnego wynagrodzenia za pracę. Z tych względów orzeczono jak w punkcie 1-szym wyroku.

O przypadku pozostałych po zniszczeniu tytoniu orzeczono na podstawie art. 30 § 2 i 6 k.k.s. jak w punkcie 2-gim wyroku.

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. oraz art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (t.j. z 1983 r. Dz. U. Nr 49, poz. 223 ze zm.) w zw. z art. 624 § 1 k.p.k. w punkcie 3-cim wyroku zwolniono oskarżonego w całości od obowiązku uiszczenia opłaty oraz wydatków postępowania, obciążając nimi Skarb Państwa. Podejmując takie rozstrzygnięcie Sąd miał na względzie okoliczność, że oskarżony ma na utrzymaniu trójkę małoletnich dzieci (k. 66), co zdaniem Sądu – biorąc pod uwagę jego miesięczne przychody w wysokości (...) zł uniemożliwia mu pokrycie tych kosztów postępowania.